

The image shows the front cover of a book. The cover is a deep red color with a subtle, embossed floral or geometric pattern. A decorative gold border is embossed on the cover, featuring a central arch at the top and four ornate corner pieces. The text is printed in gold, Hebrew characters. The title is 'ראשית חכמה' (Rishit Chochma) and the subtitle is 'קיצור' (Kitzur).

קיצור
ראשית חכמה

זה השער לד צדיקים יבאו בו

ספר

קיצור

ראשית חכמה

אשר קצרו האלף החסיד המקובל כמחור'ר ר'י פויטא
וצ'ל מראשית חכמה הארוך. אשר חבר החכם החסיד
המקובל האלהו אליהו די וידאש וצ'ל ללמד לעם ד'
דעת ומוסר.

והקיצור הזה הובא במגן אברהם ועיין בשם הגדולים.

נדפוס בשנת תקס"ט.

ואלה מוסיף על הראשונים הפ' דרך אמת אשר נדפוס
בר"ח הארוך להבין כל דבר חומר ויריין הקורא בו.

ירא את ד' וסור מרע.

ראשית חכמה יראת ד'

שכל מוט לכל עושהם

ובכל קניך קנה בינה.

ראשית חכמה קנה חכמה

הסבה נוראו נזכרו חסדיו עמו וראוי שלא יהיה כפוי עוכס על טובת סבורת העודפות עליו ומפני שאין לדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא לכן קודם שיזכר אל שום מעלה מן המעלות אם במעלות החורה או המצות לריך שיקדים לו החשובה ואומרים חזיל אומרים לו לאדם עד שאהם מנקש רחמים על דיה שיכנסו בחוך מעיד בקש רחמים על עבירות שפגרה שימחלו לך ומחוך כך יבא שומע חוכרם וטעמם כי החורה מפני רוחניותה לא חשבה אלא נפשמה טכורה מכל סיג ופגם ולכן ככל לריכין אל החשובה :

עוד צורך החשובה הוא לטבין ולראות כי האדם בחטאו

גורש אח עלמו ובורח מחחה יד הקדושה ונקרא עבד מורד ונשובו לריך שיחשעבד חחה הקדושה וסוא כמשל הגר שברחה מחחה יד שרם ואמר לס מלאך ד' שובי אל גביריךך וכהעני חחה ידיה ונשובו ישוב עמה שפגרה. וכנס עיי המשל שסביא מבן שברח מאביו כי כל עוד שיאחר לשבו לביתו יהיה יוחר קשה בעיניו לחזור אל ביתו כי יאמר לא יקבלני אבא : הבין לשב ששב מיד לשב אחר חדש לשב אחר שנה כפי החמדה ומן החרחקו מאביו שנשמים כך יחרבה כעם אביו וחסיה השוכחו יוחר קשה וטעמם כי כפי החרחקו

הרצוה לעשות חשוכו שלימה לריך שיקדים אליו ידיעה סיראס וכאסבה ונסס ב' בחינות. סאי כאשר יראה סכבורא יחי הוא שלימם ברא כל סברויה שיכירו גדלו שכל מה שברא סקביה לא ברא אלא י' דו וכל סנבראים כלס משועבדים למאמרו אין א' יולא לחוך ססנבול ששם לו יולר ככל כעינין סיס שנאמר בו עד סס חבא ולא חוסיף ולכן אם הוא יולא מנבול החורה ראוי שישוב אל מקומו כאשר לוכו סבורא ולא ימרה אח סיו. בחינה שניה בעינין סנסם אשר מניע בכל המעלות ספלוונות אם נגופו אם ננפשו ורוחו ונשמחו וזו הוא ססבה סגדולס שיפשה ספונס ויחחרס חרפס גמורס כאשר ידע בנאור ננות מפשהו מלבד עונשו בעסיו ובעסביב שיש מן סעבירות שיש בכן כרח לגוף מן סעסיו ולנשמה מן סעסביב וראוי שיחוס על עלמו סכרי אסוי סביח בורחים מליסול באש ובמים נמקוס סיראו שיכא סכח מיחחס וסאיך לא יחוס האדם על עלמו ששם לו סבירא יחי' שכל ביתרון על שאר בעייה ובפרט לישראל עם סגולחו ססבדילס עיי החורה ססעבויס סיראס שיושל בשוחס עמוקס מקוס שלא יוכל לקוס וכרי הוא מוחרס ועומד עיי החורה וכנביאים וסחממים סביס נסס רוח הקודש וסודיעו לנו עינין גייע וגיכנס אם שישוב מפני אלה

ומניח הפילין כאלו קיים כל המלכות.
 ובהקוין (חיקוין סב) אמר שגריך האדם
 לכוח בכל יום בני אוחוח אוח בריח
 ואוח הפילין כנגד שני יודין שבסס
 יאכדוגיכי ובשכח אוח שבה ואוח בריח
 ומו שאינו מניח הפילין בכל יום מפריד
 כי כל זמן שאדם בחפילין הוא מייחד
 סבי שמות ולק טוב להחמיד בחפילין
 כל סיוס אם אפסר או רוב סיוס או
 מוקלחו מלבד זמן החפסל כי כיה מישאל
 אינו יודי שלם אלא יש לו בני עדים
 שכוא יודי הלך בשבח וי"ש שנקרא
 אוח פטור אדם מלכניה הפילין כי די
 שיש לו בני עדים שכוא יודי וכל מי
 שאין מניח הפילין בימי החול אין לו
 אלא עד אחד שהוא יודי וכלך השוב
 כמנדס לשמים כי הוא מפריד בין בני
 האוחיות שסס רומיס לשם יאכדוגיכי
 ובעוד שהפילין עליו הוא מקודש
 ושכינה שורש עליו :

עוד אמר בחקונים (דף כח) שבעסק
 בחירס בכוחו מעוטף בליניח וחפילין
 זוכה לנפש רוח וגשמה שיש כי חורס
 וחפילין וליניח סס כנגד נפש רוח
 וגשמה וייון שזוכה בני אלו שכינה שורה
 עליו שהשכינה לא חשרה אלא בכסא
 שלם. ומעטס זה סיי מנגס החנאים
 הקדמונים לכניה הפילין כל סיוס כדי
 למשיך השכינה עליהם עיי סיוחס כסא
 שלם ולכיות מעלחם כיכ גדולה לדיך
 אדם להרגיל עלמו במלוח ז' של הפילין
 להניחן רוב סיוס וזוכה לאריכות ימים
 ומיימ הלובש הפילין כל סיוס ועוסק
 בחורה לדיך למשמש בהם בכל שעה שלא
 ייזי דפחו מהם ואם איא נאדם בחוך
 סיוס מפני השש נקיות נופי לפחות
 בשעה החפסל ראוי להפסל נקיות
 בשעה החפסל ראוי להפסל אם אינו יכול
 לעמוד בפלמו (ה) עד פרסס וייון שניסו
 נקי להפסל נקי הוא ניי בחפילין וייון
 חקונים

שכונס להפעטף כמש"ל שליניח עולם
 חרייג מלוי שבשכינה בבחינתי המחלש
 בכסא ובמספרון שבו סוד בליניח ולפי
 מיש שכונה העפיפס היא לנשמה לדיך
 לכיון שבגשמה יש רמיח איברים ושסיס
 גידין רוחניי וכלס יאירו עיי מלוח
 ליניח. בס' חולפת ועקב ביאר היאך
 ימלאו בליניח חרייג וכזה זיל ומלוח
 זו שקול' ככל המלוי לפי שהיא אף
 הראשה ככוללת חרייג אברים יקרוח
 וליב נחיווח וכל נחיוב ונחיוב מחללק
 לבי טוב ורע זכור ושמוד מיע ומליח
 וכס סיד וכל אי כלול מע"ס כרי
 חרימ סולא מהס ז"ך אוחיות החורה
 סס סס חרייג מלוח החורה וס שאזיל
 שקולס מלוח ליניח כנגד כל המלוח ויש
 צדח המלוח הזאה עוד ענינים רבים
 ילא ביארנו אלא כטוגע למעשה לענין
 בונח הכרס ולענין משמות הליניח
 וכטוגע למעשה שביון שרמיחי סס ליב
 נחיווח או כפי ספוי לעיל ראוי להפרידי
 כל אי ואי בפני עלמו וכן כשימשמש
 שיויון כסס לסודות הרמזים. ולענין
 החפילין כבר אמרו שסודס לטכרה
 המחשבו ולמשיך הקדושה כמו שנקראו
 קדושה. ובמדרש העולם פי חיי שרס
 (דף קביט) אמרו בעל סוד החפילין
 נאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בחיכס
 פ"ש שאורך וחרהט מבוחר במאמר כזס
 סיוח החפילין כלים להשרוח השכינה
 עליו כי סס דוגמח הכרובים העליונים
 שעליכס סוהס השכינה שורה וארזיל
 במדרש אמרו ישראל לפני המקום אנו
 דויס ליגע בחורה יומס וליגה אכל אין
 לנו פנאי. אמר לכם הקב"ה קיימו
 מלוח הפילין ומעלס אני עליכס כאלו
 אהס יננים יומס וליגס כרי שמעלח
 כמניח גדולס סיוח כאלו עוסק בחורה
 ונדע שהיה שקיני כנגד כל המלוח
 באוכרו וחיח כנגד כלס וכן מלוח ליניח
 שקולס כנגד כלס ומלאה המחפסף ליניח